

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 609

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Ἐν Ἀθήναις, 8 Μαρτίου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	"	8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν : ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ μυθιστόρημα. — Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτς : ΙΣΠΑΝΙΑ. ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙ, διήγημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΞΑΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ

Εἶτα, προφασιζόμενος ὑποθέσεις τινὰς λίαν ἐνδιαφερούσας, ἐπέστρεφεν ταχέως εἰς Πικαρδίαν, ἔνθα πραγματικῶς τὸν ἐκάλουν μεγαλοπρεπεῖς θῆραι λύκων καὶ ἀλωπέκων. Καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέστρεφεν εἰς Παρισίους ἐβδομάδας τινὰς πρὸ τῆς ὀρισμένης ἐποχῆς διὰ τὴν εἰς τὸν πύργον Λαγκάρδ ἐπάνοδον τῆς Μαρίας. Τοιοῦτος ἦτο ὁ μαρκήσιος, ἡθικῶς καὶ φυσικῶς.

Τώρα, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, τὸν γνωρίζεις τόσον καλὰ, ὅσον καὶ ἡμεῖς.

— Μὰ τοὺς διαβόλους ὅλους! εἶναι ἐράσμιος καὶ χαρίεις νέος ὁ Παῦλος δὲ Μεινάρ, ἔλεγεν ὁ κύριος δὲ Λαγκάρδ εἰς τὴν Μαρίαν, τὸ αὐτὸ ἐσπέρας τοῦ γεύματος, εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθημεν. Ναί, χαρίεις νέος, ἂν καὶ ὀλίγον μελαγχολικὸς κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν. Ἀλλ' αὐτὸ θὰ περάσῃ, θὰ περάσῃ μάλιστα πολὺ γρήγορα!... Μπᾶ! λύπη ἔρωτος, πόνος καρδίας! Μπᾶ! γνωρίζω τὸν κόσμον. Ὅλα αὐτὰ εἶναι κολοκύθια!... Ἄν καὶ δὲν ἐβλεπώμεθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶμαι ὅμως πολὺ εὐχαριστημένος διότι τὸν ἐπανεῖδον. Συμπαθῶ πολὺ εἰς αὐτὸν τὸν νέον. Τοῦ εἶμαι ἀφοσιωμένος ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ἔσο χαρίεσσα μετ' αὐτοῦ, Μαρία, πολὺ χαρίεσσα, καθ' ὑπερβολὴν χαρίεσσα, διὰ νὰ τὸν κάμῃς νὰ ποθῇ νὰ μᾶς βλέπῃ συχνά. Ἀπόψε μοὶ ἐφάνη ὀλίγον ψυχρά... Ἀλλως τε, τὸ ἐννοῶ, νέον πρόσωπον, χρωματισμένον ὡς ὁρεῖχάλκος καὶ μὲ μέγαλα μυστάκια, ὅλα αὐτὰ κάμνουν νὰ συστέλλωνται ὀλίγον αἱ γυναῖκες... Μπᾶ! γνωρίζω τὸν κόσμον!

Τὴν ἐπιούσαν, ὡς εἶπομεν, ὁ Παῦλος μετέβη εἰς τῆς Μαρίας. Ἐπανήλθε τὴν μετεπιούσαν, καὶ καθ' ἑκάστην ἐμεθύσκειτο πλειότερον ἐκ τοῦ γλυκεροῦ ἡχοῦ τῆς φωνῆς τῆς νεαρᾶς γυναικός, ἐκ τῆς μαγευτικῆς λάμψεως τοῦ βλέμματός της, ἐκ τῆς γοητείας τοῦ πνεύματός της, ἐξ ὅλων τῶν εὐωδιῶν τῆς νεότητός της καὶ τῆς καλλονῆς της.

Καὶ ἡ Μαρία ἐσυνείθιζεν εἰς τὴν γλυκεῖαν καὶ ἐπικίνδυνον συνήθειαν τοῦ νὰ βλέπῃ τὸν Παῦλον. Ἠρέσκειτο νὰ τὸν βλέπῃ καὶ νὰ τὸν ἀκούῃ. Ἦκουε μετὰ φλογερᾶς προσοχῆς, μεστῆς

ἔρωτος καὶ αγωνίας, τὰς ἐρχματικὰς διηγήσεις τῆς ζωῆς τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ ἐν Ἀφρικῇ. Ἐφριττεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν κινδύνων, οὓς ἐκεῖνος διέτρεξεν. Ἡ καρδία της ἐπαλλεν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ θανάτου ἐκείνου, ματαίως ἀλλ' ἥρωικῶς ἐπιζητουμένου. Καί, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἴσως, ὑπενόει, ὅτι πάντα ταῦτα τὰ ἐπραξε χάριν αὐτῆς.

Ἡ οἰκειότης αὕτη διήρκεσε τρεῖς ἐβδομάδας, αἵτινες ἐφάνησαν εἰς τοὺς δύο ἐραστὰς, ὅτι διήλθον ταχύτατα ὡς ὥρα. Ἐπὶ τέλους, πρωΐαν τινά, ὁ κύριος δὲ Λαγκάρδ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Μαρίας:

— Αὐριον ἀπερχόμεθα, ἀγαπητὲ φίλε. Ἐπανακκάμπτωμεν εἰς Πικαρδίαν. Ἀναμφιβόλως, σὺ μένεις εἰς Παρισίους ἐπὶ τινα καιρὸν εἰσέτι, ἀλλ' ἐπιθυμῶ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπαιτῶ, ἀκούεις καλῶς; ἀπαιτῶ νὰ μᾶς ἀφιερῶσθαι τοὐλάχιστον ἓνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμηνίου ἀδείας σου.

— Ἀλλὰ... ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ Παῦλος.

— Σοῦτ'! διέκοψεν ὁ μαρκήσιος, δὲν ἐπιδέχεται ἄρνησιν. Φοβεῖσαι ἴσως μήπως βαρυνθῇς μαζί μας; Ἀπατάσαι, ἀγαπητὲ μου. Θὰ σὲ διασκεδάσωμεν ὅσον δυνάμεθα καλλίτερον. Ἔχομεν γείτονες, οἱ ὅποιοι εἶναι χαριέστατοι ἄνθρωποι. Ἔχω λαγωνικά ἐξ Ἀγγλίας καὶ τὰ ὅποια κάμνουν θαύματα. Ἔχω θηρευτικούς ἵππους, διακριθέντας εἰς Ἐψῶν καὶ εἰς Νεομαρκί. Τέλος, ἔχω μαγεύρισσαν, ἐξεληθούσαν ἐκ τῆς οἰκίας καλοφάγου ὑπουργοῦ. Βλέπεις ὅτι ὑπάρχουσι μέσα διὰ νὰ ζήσης εἰς τὸν πύργον μου.

Ὁ Παῦλος ἐνόησεν, ὅτι ἐὰν ἐδέχετο εἶχε χαθῇ. Ἡ τιμιότης ὑπερίσχυσε τοῦ ἔρωτος. Ἀπεκρίθη ὅτι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ πρὸς μεγάλην θλίψιν του, θὰ τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμῃ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἦν παρ' αὐτοῦ ἐπρόσμενον.

— Πῶς! δὲν εἶναι δυνατόν! ἀνέκραξεν ὁ κύριος δὲ Λαγκάρδ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔλθῃς, ἦ, μὰ τὸν Θεόν! νὰ μὴ μὰ λέγουν Λαγκάρδ...

Εἶτα προσέθηκε, στρεφόμενος πρὸς τὴν σύζυγόν του: